

Den Norske Lutherske Mindekirke
Pastor Anne Brit Aasland
10. januar -Jesu dåp, 1. søndag etter Åpenbaring.

The Norwegian Lutheran Memorial Church
Pastor Anne Brit Aasland
Sermon: January 10. – Baptism of the Lord -
1. Sunday after Epiphany.

Norske preken

Intro til prekenen: Hvem vet om den uretten jeg led. Det er en gammel Negro Spiritual. Slavene i USA sang den og trøstet seg med bibelhistoriene som ikke bare fortalte om den gang det skjedde, men som forteller om hvordan Gud er – nå. Ved hjelp av Moses førte Gud slavene ut av Egypt, og de vandret rundt i ødemarken i lang, lang tid. Og så ble de ført inn til et land der det strømmet av melk og honning, men etter at de hadde bodd i det lovede landet i mange hundre år, ble landet okkupert og mange ble bortført til Babylon og Jesajas ropte og Johannes ropte og vi roper til hverandre fra vår ødemark: Rydd Herrens veg, gjør hans stier rette:

Det hellige evangelium etter Markus i det 1. kapittel: (4-11)

4 Slik sto døperen Johannes fram i ødemarken og forkynte en omvendelsesdåp som ga tilgivelse for syndene. 5 Fra hele Judea og Jerusalem dro alle ut til ham. De bekjente syndene sine og ble døpt av ham i Jordanelven. 6 Johannes gikk kledd i en kappe av kamelhår og hadde et lærbelte om livet, og han levde av gresshopper og vill honning. 7 Han forkynte: «Det kommer en etter meg som er sterkere enn jeg, og jeg er ikke verdig til å bøye meg ned og løse sandalremmen hans. 8 Jeg har døpt dere med vann, men han skal døpe dere med Den hellige ånd.» Jesu dåp og fristelse

9 På den tiden kom Jesus fra Nasaret i Galilea og ble døpt i Jordan av Johannes. 10 Straks han steg opp av vannet, så han himmelen dele seg, og han så Ånden komme ned over seg som en due. 11 Og det lød en røst fra himmelen: «Du er min Sønn, den elskede, i deg har jeg min glede.»

Slik lyder det hellige evangelium

English sermon

Intro to the Sermon: Nobody knows the trouble I have seen. It's an old Negro Spiritual. The slaves in the United States sang it and comforted themselves with the Bible stories that not only told about when it happened, but the story tells about how God is - now. With the help of Moses, God led the slaves out of Egypt, and they wandered in the wilderness for a long, long time. And then they were brought into a land flowing with milk and honey, but after living in the Promised Land for hundreds of years, the land was occupied and many were taken captive to Babylon and Isaiah cried and John cried and we cry to one another from our wilderness: Clear the way of the Lord, make his paths straight:

The gospel according to Mark 1: (4-11)

4 John the baptizer appeared in the wilderness, proclaiming a baptism of repentance for the forgiveness of sins. 5 And people from the whole Judean countryside and all the people of Jerusalem were going out to him, and were baptized by him in the river Jordan, confessing their sins. 6 Now John was clothed with camel's hair, with a leather belt around his waist, and he ate locusts and wild honey. 7 He proclaimed, "The one who is more powerful than I is coming after me; I am not worthy to stoop down and untie the thong of his sandals. 8 I have baptized you with water; but he will baptize you with the Holy Spirit."

9 In those days Jesus came from Nazareth of Galilee and was baptized by John in the Jordan. 10 And just as he was coming up out of the water, he saw the heavens torn apart and the Spirit descending like a dove on him. 11 And a voice came from heaven, "You are my Son, the Beloved; with you I am well pleased."

The Gospel of the Lord

Preken

Men dette har vi jo hørt før, mange ganger. Det er ofte slik at fortellingene om Jesus blir repetisjon, kjedelig, vi har hørt nok. Vi har blitt så vant til "historien" om vår tro at et slør er trukket over øynene våre, og vi opplever ikke lenger dens kraft til å forandre livene våre. Evangeliene avslører den ene hemmeligheten etter den andre og den gang det skjedde, ble menneskene overrasket, glade, eller sinte. Men vi vet jo hva som skjer og hvordan det ender. Johannes døperen ble drept, det ble Jesus også, men Jesus stod opp igjen og bærer våre synder.

Mange gidder ikke lese i Bibelen. For de tror de vet hva som står der. Har du noen gang begynt med å lese siste kapittel av en kriminalroman? Da blir liksom hele spenningen borte. Det er kanskje slik mange forholder seg til Bibelen. De slutter å lese, og slutter å lytte til prekener, for de tror de har hørt alt. En annen måte å se på "avduking" er som en slags "gjenkjennelsehendelse", der noe vi trodde vi visste, viser seg å være radikalt annerledes enn våre lenge antatte antagelser.

Markus snakker ikke bare om hva som skjedde den gang, han avslører hvem og hvordan Jesus er nå. Åpenbaringen, avdukingen, skjer ikke i en bok, det skjer i virkeligheten med hver enkelt av oss. Plutselig får vi oppleve et glimt inn i Guds verden, i et sekund ser vi lyset, ser vi sannheten om oss selv og om Gud. Det er som om vi holder på med å pakke opp Himmelske julegaver fremdeles og vi kan se og merke at himmelen åpner seg for oss og avslører og viser oss hemmeligheter.

I julen fikk vi høre at Gud kom inn i vår virkelighet, nå får vi høre at Jesus fortsetter å gå inn i vår virkelighet og deler våre kår. Han stilte seg i kø foran den store profet Johannes for å bli døpt av ham fordi han var en av folket.

Dåpen er et symbol på at man dør bort fra sine synder og der i vannet - legger man av seg alt urent, all skitt og lort og alle basiller som gjør oss syke, og så løftes vi opp igjen - renses, som om vi går ut av et badekar eller en dusj, som et rent og nytt menneske. Jesus hadde ingen synd, men han gjorde det likevel. Og dermed skjedde det at himmelen åpnet seg, slik alle evangelistene beskriver det, fordi de fikk del i en guddommelig åpenbaring, de fikk se Guds hemmelighet.

Sermon:

We have heard this before, many times. It is often the case that the stories about Jesus become repetitive, boring, we have heard enough. We have become so used to the "story" of our faith that a veil has been pulled over our eyes and we no longer experience its power to change our lives. The gospels reveal one secret after another and when it happened, people were surprised, happy or angry. But we know how it continues and how it ends. John the Baptist was killed, so was Jesus, but Jesus rose again and bears our sins, we know the story!

Many do not bother to read the Bible. Because they think they know what is written there. Have you ever began to read the last chapter of a crime novel? Then, all the excitement disappears. This may be how many people relate to the Bible. They stop reading, and stop listening to sermons, because they think they have heard everything. Another way to look at "unveiling" is as a sort of "recognition event," where something we thought we knew reveals itself to be radically different than our long-held assumptions.

But Mark does not just talk about what happened then, he reveals who and how Jesus is now. The revelation, the unveiling, does not happen in a book, it happens in reality with each of us. Suddenly we experience a glimpse into God's world, in a second we see the light, we see the truth about ourselves and about God. It is as if we are still unpacking Heavenly Christmas presents and we can see and notice that heaven is opening to us and revealing and showing us secrets.

At Christmas we heard that God came into our reality, now we hear that Jesus continues to enter our reality and share our conditions. He lined up in front of the great prophet John to be baptized by him because he was one of the people.

Baptism is a symbol about dying away from one's sins and leave it there in the water - putting down everything unclean, all dirt and "skitt" and all germs that make us sick, and then we are lifted up again - cleansed, as if we come out of a bath or a shower, like a clean and new human being. Jesus had no sin, but he did the same. And then it came to pass that the heavens opened, as all the evangelists describe it, because they participated in a divine revelation, they saw the secret of God.

De fikk se og høre hvem Jesus var. Og det står at de så Guds Ånd komme ned som en due. Og de hørte en røst som sa: Dette er min sønn den elskede, i deg har jeg min glede. Det var en proklamasjon av hvem Jesus var og er. Noen sier at han dermed ble utnevnt eller innsatt til å være Messias den dagen, men jeg liker å tro at englene mente det da de sang for hyrdene på marken. I dag er det født dere en Frelser, han er Kristus Herren.

Når himmelen åpner seg for oss hva ser vi – hva opplever vi da? Vi får innsikt, klarsyn, vi får se bak kulissene, vi får ikke bare se et menneske som blir døpt og en due som kommer flyvende, nei, vi får innsyn i at denne spesielle mannen var Guds egen sønn, og med ham kom fred og glede, kjærlighet og sannhet. Vi ser ikke lenger Jesu skikkelse, men vi ser og merker at han er tilstede, noe underfullt skjer når vi møter en åpen himmel.

Etter dette begynner Jesus å tale offentlig. Det var ikke lenger en hemmelighet at Jesus var Guds sønn selv om det var nesten ingen som trodde på det da.

En due kom! På Jesus tid var duen kjent som offerdyr. Vi har alle hørt om lammet som ble slaktet som offerdyr, men ikke alle hadde råd til å ofre et lam, men en due var offerdyr godt nok. Og i et samfunn uten telefon, postvesen, fly, tog eller biler, var duen det raskeste kommunikasjonsmiddel over lengre avstander. Hva kunne være mer naturlig å formidle kontakten mellom himmel og jorden ved at en due kom med. Hyrdene på marken fikk sitt budskap fra engler, og her kommer det en due, genialt. Senere har duen blitt symbol for budskapet om fred, fordi det nettopp var duen som kom med det sterkeste fredsbudskapet som overhode var mulig. Fred, kontakt og forsoning mellom himmel og jord. Det umulige har skjedd. Himmelen er kommet ned på jorden.

Og derfor får vi lov til å tro at hver gang et menneske blir døpt, åpner himmelen seg Gud selv kommer for å være hos den dømte alle dager. Og derfor sier vi til den dømte: «Den allmektige Gud han nå gitt deg sin Hellige Ånd, gjort deg til sitt barn og tatt deg inn i sin troende menighet. Han styrke deg med sin nåde til det evige liv. Fred være med deg.»

They got to see and hear who Jesus was. And they saw the Spirit of God coming down like a dove. And they heard a voice saying: "You are my Son, the Beloved; with you I am well pleased." That was a proclamation of who Jesus was and is. Some say that he was appointed or ordained to be the Messiah that day, but I believe that the angels meant it when they sang for the shepherds in the field: "Today a Savior has been born to you, he is Christ the Lord.

When the sky opens to us - what do we see – what do we experience? We get insight, clarity, we get to see behind the scenes, we not only get to see a human being baptized and a dove coming down, no, we get an insight in that this special man was God's own son, and with him came peace and joy, love and truth. We no longer see the figure of Jesus, but we see and notice that he is present, something wonderful happens when we meet an open heaven.

After this, Jesus begins to speak in public. It was no longer a secret that Jesus was the Son of God, even though almost no one believed it then.

A dove was coming! In Jesus' day, the dove was known as a sacrificial animal. We have all heard of the lamb that was slaughtered as a sacrificial animal, but not everyone could afford to sacrifice a lamb, but a dove was a sacrificial animal well enough. And in a society without telephone, postal service, airplanes, trains or cars, the dove was the fastest means of communication over long distances. What could be more natural to convey the contact between heaven and earth by bringing a dove. The shepherds in the field received their message from angels, and here comes a dove, ingenious. Later, the dove became a symbol of the message of peace because it was precisely the dove that came with the strongest message of peace that was possible at all. Peace and reconciliation between heaven and earth. The impossible has happened. Heaven has come down to earth.

And therefore, we are allowed to believe that every time a person is baptized, the heavens open, God himself comes to be with the baptized every day. And therefore, we say to the baptized: "The Almighty God he has now given you his Holy Spirit, made you his child and taken you into his believing church. He strengthens you with his grace to eternal life. Peace be with you."

Jesu dåp var en offentlig proklamering om hvem han var, guds egen sønn, Messias, frelseren..

Vår dåp er også en legitimering av hvem vi er. Jesus er Guds eneste ekte-sønn. Vi er ikke bare mor og fars barn, vi blir i dåpen på en måte adoptert og erklært for å være Guds barn. Ja, vi får barnekår, med alle rettigheter, - vi blir rettmessige arvinger til Guds rike. Dåpsattesten viser vår identitet, dåpsattesten er et verdipapir, et papir som bekrefter at du er rettmessig arving og det er som et medlemskort i Guds rike på jord. Du ble erklært til å være en kristen og du fikk den Hellige Ånds gave i dåpen. Men du står fritt til å kunne velge hvordan du vil bruke den kraften.

Men hva med alle dem som ikke er døpt? Er de ikke Guds barn? Må man være døpt? Vi leste fra Apostlenes gjerninger at noen bare hadde fått Johannes-dåpen, men de var likevel disipler og da de fikk høre om Den Hellige Ånd, tok de imot dåpen og fikk Ånden.

Alle mennesker i hele verden er skapt av samme skaper. Og alle er skapt i Guds bilde, derfor er de på en måte hans. Men det hjelper ikke så mye dersom barnet ikke vet at det er elsket av sin himmelske far. Derfor må vi fortelle og forkynne og avsløre hemmelighetene for alle. Dåpen er ikke nødvendig for Gud, han kan frelse hvem han vil, men den betyr noe for oss, vi trenger den for å kunne tro på at vi er blitt lovlige arvinger til Guds rike og at det er en gave. Dåpsattesten er et verdipapir.

Gud har gitt oss en oppskrift, en framgangsmåte til å offentliggjøre at et menneske er blitt erklært som rette Guds barn, rett kristen og rettmessig arving. Og måten vi gjør det på er å døpe dem og å lære dem. Derfor har vår kirke et kall til alltid å gå ut til de udøpte og fortelle dem at de også er elsket og ønsket velkommen og at de kan bli disipler. Og vi har en oppgave i å ta vare på hverandre og gi hverandre den kunnskap vi trenger for å føle oss trygg på at vi tilhører disippelflokken. Alle døpte er blitt disipler. Men ikke alle tør å tro på at det.

Jesus' baptism was a public proclamation of who he was, God's own Son, the Messiah, the Savior.

Our baptism is also a legitimation of who we are. Jesus is the only true Son of God. We are not just children of our mothers and fathers, we are in baptism in a way adopted and declared to be children of God. Yes, we have got to be children, with all rights, - we become rightful heirs to the kingdom of God. The baptismal certificate shows our identity, the baptismal certificate is a security, a paper that confirms that you are a rightful heir and it is like a membership card in the kingdom of God on earth. You were declared a Christian and you received the gift of the Holy Spirit at baptism. But you are free to choose how you want to use that power.

But what about all those who are not baptized? Are they not children of God? Must all of us be baptized? We read from the Acts of the Apostles that some had only received the baptism of John, but they were still disciples and when they read about the Holy Spirit, they were baptized in the name of the Lord Jesus. And received the Spirit.

All people in the world are created by the same creator. And all are created in the image of God, therefore they are in a way his. But it does not help much if the child does not know that he or she is loved by the heavenly Father. Therefore, we must tell and proclaim and reveal the secrets to all. Baptism is not necessary for God, he can save whomever he wants, but it means something to us, we need it to be able to believe that we have been legal heirs to the kingdom of God and that is a gift. The baptismal certificate is a security.

God has given us a procedure for announcing that a human being has been declared the true child of God, the right Christian, the rightful heir. The way we do that is to baptize them and teach them. Therefore, our church has a calling to always go out to the unbaptized and tell them that they too are loved and welcomed and that they can become disciples. And we have a task in taking care of each other and giving each other the knowledge, we need to feel confident that we belong to the disciple group. All baptized have become disciples. But not everyone dares to believe that.

Det er som å ha skole plass på en attraktiv høyskole, man har fått papir på at man er kommet inn og så står man utenfor skoleporten og tør ikke gå inn. Man ser på de andre elevene og ser at de skriker og bråker og så tør man ikke å gå inn i skolegården fordi man er redd for at de andre elevene skal se på deg og si. Du er en fremmed du passer ikke inn her. Og så benytter man seg ikke av skoleplassen og får heller ingen utdanning.

For å være disippel er først og fremst å være elev. Din første og viktigste oppgave er å lytte, og lære og etter hvert vil du få små hjemme-lekser og oppgaver. Gjennom hele Jesu jordeliv, trengte han hjelp av mennesker. Og slik er det fremdeles. Kristus er den usynlige Guds bilde den førstefødte, senere har Gud gjort oss til sine barn og vi har fått oppdraget i å fullføre det Jesus begynte med: Gå ut og gjør alle folkeslag til disipler. Vi skal være Guds bilder for hverandre på en slik måte at de ser Gud, slik at himmelen åpner seg for dem og de får den ene aha - opplevelsen etter den andre, når de møter oss. Vi har fått oppdraget gi hverandre Guds kjærlighet, Guds godhet, Guds omsorg og Guds ord, vi skal gi mennesker mulighet til å se at himmelen åpner seg for dem og at de hører Gud sier til dem: Du er mitt barn som jeg elsker og som jeg har behag i.

Ære være faderen og Sønnen og Den hellige ånd, som var og er og som blir en sann Gud fra evighet og til evighet. Amen

It's like having a school place at an attractive college, you have received a paper stating that you have entered and then you stand outside the school gate and dare not enter. You look at the other students and see that they are screaming and making noise and then you dare not go into the schoolyard because you are afraid that the other students will look at you and say. You are a stranger, you do not belong in here. And then you do not use the school place and get no education.

To be a disciple is first and foremost to be a student. Your first and most important task is to listen and learn and eventually you will get small homework and assignments. Throughout Jesus' earthly life, he needed human help. And so it is still. Christ is the image of the invisible God the firstborn, later God has made us his children and we have been commissioned to complete what Jesus began with: Go out and make disciples of all nations. We are to be images of God to one another in such a way that they see God, so that heaven opens to them and they get one aha - experience after another, when they meet us. We have been commissioned to give each other God's love, God's goodness, God's care and God's word, we will give people the opportunity to see that heaven opens up to them and that they hear God say to them: You are my child whom I love; with you I am well pleased."

Glory be to the Father and to the Son and to the Holy Spirit as it was in the beginning is now and ever shall be. Amen